

Josef Fric
Podivný sen

Josef Fric

Podivný sen

www.svetmysli.net

VOLVOX GLOBATOR

Josef Fric

Podivný sen

www.svetmysli.net

Copyright © Josef Fric, 2006

ISBN 978-80-7511-135-7

Vydalo nakladatelství a vydavatelství

Volvox Globator, Štítného 17, 130 00 Praha 3

<http://www.volvox.cz> jako 729. publikaci

Odpovědný redaktor Ladislav Dlabal

Obálka a grafická úprava Diana Delevová

Foto na obálce Josef Fric – Zemřelý Buddha, chrámový jeskynní

komplex Adžanta, Indie

Epub připravil purehtml.cz

Vydání první Praha 2006

Adresa knihkupectví

VOLVOX GLOBATOR:

Štítného 16, Praha 3

Motto:

Jsi bůh? – Ne.

Jsi člověk? – Ne.

Tak kdo jsi? – **Jsem probuzený.**

(Rozhovor s Buddhou)

Varování: Tato kniha je ze života a o životě. Proto byste ji neměli číst, pokud nechcete být rušení ze svých snů.

I

Bylo hodně brzo ráno. Před chvílí procitl z opojný strnulosti. Teď běžel ten čas relativního klidu, předtím než se objeví první příznaky abstáku. Včera měl celkem velký štěstí, sehnal prachy a v kapse měl ještě dvě dávky. Abstáku se tedy nemusel bát. Ale něco se s ním stalo. To něco způsobilo, že si už nikdy neveme žádnou drogu. Drogy pro něj ztratily smysl. Ušklíbl se. Jako kdyby někdy nějaký smysl měly.

Podíval se okolo sebe. Ten byt znal. Bejval tu dost často. Za tu dobu co sem chodil, tu poznal spoustu lidí. Nikdy to nebyl moc hezkej byt a nikdy mu to nevadilo. Našel tam vždycky dost klidu, aby si mohl šlehnout tu svoji drogu a nerušeně projet celej ten vejlet. Díval se okolo sebe. Věděl, že už se sem nikdy nevrátí. Viděl několik dalších těl. Někdo vzadu vzlykal a třásl se. Další leželi v tichu a bez hnutí. Možná by je i poznal. Ale nemělo to smysl. Všichni byli stejní. Toužili po drogách a jeli v tom celým svým životem. A taky za to všichni svým životem zaplatěj. Tahle část jeho života skončila. Definitivně.

II

Alkohol začal pít už dost brzo. Nejdřív sem tam nějaký pivo. Od patnácti let začal chodit na vesnický zábavy. Tam pil pravidelně a občas i něco ostřejšího, rum, vodku nebo prostě to, co někdo objednal. Cigarety se mu naštěstí vyhnuly. Zkusil je se staršíma klukama asi v deseti, pak mu bylo hrozně zle, pozvracel se, a to ho celkem dobře uchránilo. Alkohol byl úspěšnější. No nezačni ho pít, když to dělaj všichni okolo tebe. Pořád o tom mluvěj, jak to bylo skvělý a co všechno zažili. Pijou všichni. Rodiče, učitelé, starší kamarádi. Nemáš skoro žádnou šanci se tomu vyhnout. Kdybys nepil, byl bys divnej a úplně mimo. Tady se prostě pije, je to přece normální.

Abstáky po chlastu nejsou příjemný. Ale zase nejsou tak hrozný, aby tě od něj odradily. Pár hodin bolení hlavy, trochu zle od žaludku a žízeň. Ta se někdy zažene dalším chlastem. Tu chvíli to překlepeš a je to dobrý. Jeho bránou ke tvrdějm drogám nebyla marjána. Byl to starej dobrej chlast. A tak je to skoro u všech. Když je vidíš, co dělaj, aby překleпали absták, jak do sebe lejou to svinstvo, aby si aspoň na chvíli vyrazili mozek z těla, tak je to víc než jasný. Teda aspoň těm, kdo to chtěj vidět. K nim určitě nepatřej ty ubohý, slizký, uhlažený grázlové, co jsou závislý na prachách z prodeje chlastu.

Jeho problémem i štěstím zároveň bylo to, že ho nikdy nelákalo, co drogy nabízej. Teda snad s výjimkou toho chlastu. Na něm tenkrát občas ujížděl. Ale všechno ostatní dělal jen proto, že něco hledal. Ne, že by to tenkrát nějak jasně chápal. To vůbec ne. Ale ani u toho chlastu se mu nechtělo překročit tu pofiderní hranici, kdy si ještě myslíš, že to máš pod kontrolou. Takže se občas zdržel a pak jen pozoroval, jak ostatní nadšeně odjíždějí do – pro ně slastnýho – bezvědomí. Když to vidíš zvenku a ještě ti to aspoň chvílku trochu pálí, tak se občas objeví nějaká dost dotěrná otázka, která jinak dříme zapomenutá někde v podvědomí. A vždycky je to něco o smyslu života.

No a občas se taky stane, že se to vymkne z ruky. On ten chlast není zas tak měkká droga. Ty hodiny vypatlaný strnulosti, kdy se válíš ve

vlastních zvracích, se zase od těch tvrdějch drog moc nelišej. A ten celodenní absták po pořádný opici má taky něco do sebe. To všechno ti pořádně rozhází to, co máš v hlavě. Někdy to zatřepe jejím obsahem tak silně, že to, co vyplave ven, ti navíc ještě veme dech.

Poprvý to přišlo naprosto nečekaně. Už si ani nepamatuje, proč se tak ožral, ale co to bylo, to asi nikdy nezapomene. Koupil si hranatou lásku levný vodky s modrou nálepkou a zpracoval ji, na svoje zkušenosti, dost bravurně. Pak padl obličejem do trávy, ale o tom už skoro nevěděl.